

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3Pp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120010213
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1120010213.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I samosudcom Mgr. Michalom Kačánim v konaní o návrhu odsúdeného Q. A. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.04.2020 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona postupom podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku sa návrh odsúdeného Q. A., narodeného XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom R., Y. V., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Bratislava, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/11/2019 zo dňa 22.01.2019 vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/143/2016 zo dňa 28.10.2016 vo výmere 1 (jeden) rok, z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený Q. A. bol Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/11/2019 zo dňa 22.01.2019 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ešte predtým bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 28.10.2016, sp. zn. OT/143/2016 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmiennečným odkladom jeho výkonu, ktorého výkon mu bol ale nariadený dňa 11.12.2018 so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Dňa 20.02.2020 bola súdu doručená žiadosť/návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú odôvodnil tým, že počas celého výkonu trestu sa spáva na požadovanej úrovni, plní príkazy príslušníkov ZVJS a pracuje, čím vytvoril podmienky na to, aby bolo jeho žiadosti vyhovené. Uvedomil si škodlivosť doterajšieho protiprávneho konania a vyjadril nad ním ľútosť.

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 417 odsek 1 Trestného poriadku na rozhodnutie podľa § 415 je príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, a na rozhodnutie podľa § 416 súd, ktorý odsúdeného z výkonu trestu podmiennečne prepustil.

Podľa § 417 odsek 2 Trestného poriadku pred rozhodnutím o podmienčnom prepustení musí byť odsúdený vylúchnutý; to neplatí, ak súd postupuje podľa § 415 ods. 2.

Na základe podanej žiadosti/návrhu a po zistení, že tunajší súd je v zmysle § 417 odsek 1 Trestného poriadku príslušný na konanie a rozhodnutie o tejto žiadosti, nakoľko menovaný odsúdený vyššie uvedený trest odňatia slobody vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu v Bratislave, teda v obvode Okresného súdu Bratislava I, súd si z ÚVV a ÚVTOS Bratislava vyžiadala hodnotenie odsúdeného počas výkonu trestu a určil termín verejného zasadnutia na prejednanie návrhu odsúdeného na deň 20.04.2020.

Na verejnom zasadnutí súd okrem výsluchu odsúdeného Q. A. vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov postupom podľa § 269 Trestného poriadku s použitím § 295 odsek 2 Trestného poriadku, a to čítaním hodnotenia z ÚVV a ÚVTOS Bratislava, odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov a ZVJS a odpisu registra trestov odsúdeného.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že urobil maximum pre to, aby bol podmienčne prepustený, prácu vykonával riadne, pričom si je vedomý, že sa dopúšťal trestnej činnosti, avšak v jeho prípade ide o vzostupy a pády a teraz verí tomu, že je vo fáze vzostupu. Taktiež uviedol, že v prípade podmienčného prepustenia má sľúbené riadne zamestnanie. S hodnotením ÚVV a ÚVTOS Bratislava sa veľmi nestotožňuje.

V rámci hodnotenia správania sa odsúdeného Q. A. vo výkone trestu odňatia slobody riaditeľ ÚVV a ÚVTOS Bratislava uviedol, že správanie odsúdeného je na požadovanej úrovni s výnimkou dvoch menej závažných porušení povinností spočívajúcich v tom, že nemal pri sebe preukaz odsúdeného pri preberaní stravy a mal neporiadok v skrinke na pracovisku, čo však pedagogickým pôsobením napravil a ďalej bol bezproblémovým členom. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a dodržiava časový rozvrh dňa. V osobných veciach má vzorný poriadok, hygienické návyky má osvojené a v kolektíve odsúdených sa prejavuje ako bezkonfliktný jedinec. Disciplinárne odmenený bol jedenkrát pochvalou za plnenie pracovných povinností, disciplinárne potrestaný nebol. Voľný čas trávi zmysluplne, na pracovisku si pracovné povinnosti plní štandardne, musí byť síce usmerňovaný, avšak vyváži to svojou ochotou a aktivnosťou. Ďalej sa v hodnotí uvádza, že odsúdený Q.N. A. bol v minulosti viacnásobne nepodmienečne odsúdený, v dôsledku čoho je riziko sociálneho zlyhania vysoké. Resocializačná prognóza je menej priaznivá z dôvodu opakovaného porušovania zákona, nedostatočných finančných prostriedkov pred uväznením, sociálnej neukotvenosti a závislosti na návykových látkach. Záverom riaditeľ vyslovil, že neodporúča podmienčné prepustenie odsúdeného Q. A..

Z odpisu registra trestov odsúdeného Q. A. vyplýva, že tento bol doposiaľ 14 (štrnásť) krát súdne trestaný, takmer vždy pre trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona. V jednom prípade bol odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona a v jednom prípade aj za prečin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona. Z uvedených odsúdení bolo od roku 2009 osem takých, v rámci ktorých mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Na základe takto vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že v prípade odsúdeného nie sú splnené (z materiálneho hľadiska) všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie o jeho podmienčnom prepustení z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z dikcie citovaných ustanovení je zrejmé, že dosiahnutý stupeň nápravy sa má posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného a jeho pomeru k práci počas výkonu trestu odňatia slobody, ale tiež s ohľadom na to, či sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré viedli k trestnému činu, pre ktorý bol odsúdený a či sa podmienkam a požiadavkám výkonu trestu neprispôbil len formálne. Závažnosť spáchaného trestného činu, rovnako ako skutočnosť, do akého ústavu je odsúdený zaradený, je potrebné hodnotiť v súvislosti s otázkou, či vzorné správanie sa odsúdeného vo výkone trestu a jeho vzťah k práci, je výrazom jeho skutočného polepšenia a či je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z materiálneho hľadiska teda nie je pre rozhodnutie o podmieňanom prepustení rozhodujúce len správanie sa odsúdeného a jeho pomer k práci vo výkone trestu a zaradenie do ústavu toho ktorého stupňa stráženia, ale musí byť splnená aj ďalšia podmienka explicitne upravená v § 66 odsek 1 Trestného poriadku, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti zo strany odsúdeného.

V prejednávanej trestnej veci síce z hodnotenia povereného riaditeľa ÚVV a ÚVTOS vyplýva záver o čiastočnom splnení podmienok pre podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak neodporúča sa podmieňané prepustenie menovaného odsúdeného, a to v rámci konštatovania, že hodnotenie rizika sociálneho zlyhania u menovaného odsúdeného je vysoké, a to z dôvodu opakovaného porušovania zákona, nedostatočných finančných prostriedkov pred uväznením, sociálnej neukotvenosti a závislosti na návykových látkach.

Vykonaným dokazovaním súd tiež zistil, že odsúdený Q. A. bol v minulosti opakovane (celkom 14 krát) odsúdený pre úmyselnú trestnú činnosť, a to predovšetkým pre identickú trestnú činnosť, pre ktorú je aj na základe právoplatných odsudzujúcich trestných rozkazov vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého navrhuje svoje podmieňané prepustenie. Tento aspekt spočívajúci v predchádzajúcej trestnej minulosti odsúdeného a poznatok o špeciálnej recidíve v spojení s povahou trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj s nepriaznivou resocializačnou prognózou, vo svojom súhrne neodôvodňujú záver, že od menovaného odsúdeného možno ešte pred výkonom celého súdom uloženého trestu odňatia slobody očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, čo je taktiež jedným z atribútov účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ten fakt, že odsúdenému Q. A. boli opakovane ukladané nepodmieňané tresty odňatia slobody, tieto však doposiaľ nevedli k jeho náprave a neboli pre neho mementom, aby sa ďalšej trestnej činnosti nedopúšťal. Na tomto základe nie je daný absolútne žiaden predpoklad, že by u menovaného odsúdeného bolo možné reálne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Sumarizujúc uvedené možno konštatovať, že s ohľadom na počet predchádzajúcich odsúdení a ich povahu nedáva osoba odsúdeného Q. A. žiadnu a už vôbec nie dostatočnú záruku, že sa v budúcnosti vyvaruje trestnej činnosti, čo vedie súd k záveru, že je potrebné na neho pôsobiť celou dĺžkou výkonu trestu odňatia slobody z hľadiska potreby jeho dôslednej prevýchovy a súčasne prihladajúc aj na ochrannú funkciu trestu a trestného práva ako takého zahrňujúcu tiež ochranu spoločnosti pred páchaním trestných činov. Podľa názoru súdu v prípade menovaného odsúdeného teda nie je dané kvalitatívne naplnenie materiálnej podmienky v podobe očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá návetie § 66 odsek 1 Trestného poriadku.

Záverom možno konštatovať, že podmieňané prepustenie má opodstatnenie len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je riziko recidívy odsúdeného, ak bude ešte pred výkonom trestu odňatia slobody žiť na slobode. Odsúdený sa napriek predchádzajúcim trestom opätovne dopustil rovnakej trestnej činnosti a z tohto hľadiska je podľa názoru súdu potrebné, aby sa na odsúdeného aj naďalej pôsobilo v rámci výkonu trestu odňatia slobody v smere dosiahnutia účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že osoba odsúdeného a jeho predchádzajúci spôsob života nesvedčí pre naplnenie všetkých zákonných podmienok pre jeho podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, súd jeho žiadosť o podmieňané prepustenie, poukazujúc na vyššie uvedené závery, zamietol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd Bratislava.
Sťažnosť má odkladný účinok.